

Tlač a informácie

Súdny dvor Európskej únie
TLAČOVÉ KOMUNIKÉ č. 13/10
v Luxemburgu 25. februára 2010

Návrhy generálneho advokáta vo veci C-211/08
Komisia/Španielsko

**PODĽA GENERÁLNEHO ADVOKÁTA PAOLA MENGGOZZIHO JE ODMIETNUTIE
DOPLNKOVEJ NÁHRADY NÁKLADOV VYNALOŽENÝCH V SÚVISLOSTI
S NEPLÁNOVANOU NEMOCNIČNOU STAROSTLIVOSŤOU V ZAHRANIČÍ
V ROZPORE SO SLOBODNÝM POSKYTOVANÍM SLUŽIEB**

Časť liečebných nákladov, ktorá je v štáte poskytnutia starostlivosti hradená pacientom sa musí tiež nahradiť, pokiaľ je v poslednom uvedenom štáte výška krytia nižšia ako v štáte, v ktorom je pacient poistený.

Podľa španielskeho zákona o zdravotnej starostlivosti¹ majú španielski štátni príslušníci a cudzinci s bydliskom v Španielsku nárok na zdravotnú starostlivosť. V zásade sa náhrádza a bezplatne poskytuje len nemocničná starostlivosť poskytnutá v rámci španielskeho národného systému zdravia. V prípade neplánovaného lekárskeho ošetrovania v iných členských štátoch sa v rámci španielskeho systému v súlade s mechanizmom stanoveným v nariadení č. 1408/71² uhrádzajú zariadeniu toho štátu, v ktorom sa starostlivosť poskytla náklady tohto zariadenia podľa sadzieb platných v tomto štáte³.

Pán Chollet, francúzsky štátny príslušník s bydliskom v Španielsku, ktorý je poistený v rámci španielskeho systému sociálneho zabezpečenia musel byť nečakane hospitalizovaný počas svojho pobytu vo Francúzsku. Španielsky orgán sociálneho zabezpečenia mu odmietol nahradiť podiel na liečebných nákladoch, ktorý francúzska nemocnica pripísala na jeho ťarchu („ticket modérateur“) v súlade s francúzskymi právnymi predpismi. Z tohto dôvodu podal pán Chollet sťažnosť na Európsku komisiu, ktorá začala konanie o nesplnenie povinnosti proti Španielsku.

V súvislosti s náhradou liečebných nákladov, ktorá je predmetom bohatej judikatúry ide o prvý prípad nesplnenia povinnosti štátom.

Pred Súdnym dvorom Komisia tvrdí, že Španielsko tým, že odmietlo poistencom v rámci svojho zdravotného systému doplnkovú náhradu nákladov za poskytnutie neplánovanej nemocničnej starostlivosti v inom členskom štáte, pokiaľ výška krytia liečebných nákladov v členskom štáte, kde je táto starostlivosť poskytnutá je nižšia ako výška stanovená španielskymi právnymi predpismi, porušuje zásady práva Európskej únie o slobodnom poskytovaní služieb. Podľa Komisie má španielsky zákon obmedzujúci účinok tak na poskytovanie služieb, ktoré boli pôvodne dôvodom na premiestnenie sa a dočasný pobyt v inom členskom štáte, ako aj na neskoršie poskytnutie nemocničných služieb v tomto štáte.

Generálny advokát najprv pripomína, že cieľom nariadenia č. 1408/71 je *koordinovať vnútroštátne právne predpisy* v rôznych odvetviach sociálneho zabezpečenia. Toto nariadenie stanovuje, že pokiaľ zariadenia určitého členského štátu poskytnú starostlivosť pracovníkovi poistenému v rámci iného členského štátu, náklady sa uhrádzajú podľa sadzieb členského štátu, v ktorom sa poskytli služby. Pokiaľ stanovuje právny predpis členského štátu, v ktorom sa nachádza zariadenie, ktoré

¹ Zákon č. 14/1986 z 25. apríla 1986.

² Nariadenie Rady č. 1408/71 zo 14. júna 1971. Toto nariadenie bude nahradené nariadením (ES) č. 883/2004 od 1. mája 2010 [nadobudnutie účinnosti nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 987/2009 zo 16. septembra 2009, ktorým sa stanovuje postup vykonávania nariadenia].

³ Vo výnimočných prípadoch „naliehavej, neodkladnej a životne dôležitej“ zdravotnej starostlivosti v inom členskom štáte (ktorá však nie je predmetom prejednávanej veci) španielsky zákon kryje a (uhrádza) plnú výšku týchto nákladov.

poskytlo starostlivosť (ktorým je v prípade hospitalizácie pána Cholleta Francúzsko), že určitý podiel na nákladoch za poskytnutie starostlivosti uhradza príjemca, tieto právne predpisy sa tiež uplatnia na poistenca iného členského štátu.

Generálny advokát pripomína, že Súdny dvor už rozhodol, že právo Spoločenstva nezasahuje do právomocí členských štátov regulovať ich systémy sociálneho zabezpečenia a že **každý členský štát má právo** jednak určiť **podmienky poistenia** v rámci systému sociálneho zabezpečenia a jednak podmienky vzniku **nároku na plnenie súvisiace s týmto systémom**. Pri výkone týchto právomocí musia však členské štáty dodržiavať právo Spoločenstva, najmä ustanovenia o voľnom pohybe.

Okrem toho sa podľa Súdneho dvora na lekárske služby poskytnuté za odmenu **vzťahujú ustanovenia o slobodnom poskytovaní služieb**, bez toho, aby bolo potrebné rozlišovať, či sa starostlivosť poskytuje v nemocničnom rámci alebo mimo tento rámec a nezávisle od spôsobu fungovania vnútroštátneho systému, pod ktorý táto osoba patrí.

Nakoniec Súdny dvor už mal možnosť vo veciach *plánovaných lekárskeho ošetrovania* rozhodnúť, že poistenci v rámci systému sociálneho zabezpečenia určitého členského štátu majú nárok na *doplnkovú náhradu* zodpovedajúcu rozdielu medzi výškou krytia členského štátu, kde sa ošetrovanie vykonáva, a výškou krytia štátu, v ktorom je pacient poistený, v medziach sadzieb platných v poslednom uvedenom štáte. Právne predpisy určitého členského štátu, ktoré - napriek tomu, že nebránia tomu, aby sa osobám poisteným v rámci jeho systému sociálneho zabezpečenia poskytlo lekárske ošetrovanie v inom členskom štáte - **nezaručujú rovnakú výšku krytia nákladov za toto ošetrovanie** ako je výška, na ktorú by mali nárok, ak by sa im poskytlo to isté ošetrovanie v štáte, v ktorom sú poistení, **obmedzujú slobodné poskytovanie služieb**.

Podľa generálneho advokáta skutočnosť, že sa žaloba Komisie týka prípadov, v ktorých nevyhnutnosť podstúpiť lekárske ošetrovanie nastane vo chvíli, keď sa pacient už nachádza na území iného členského štátu, nie je rozhodujúca. Španielske opatrenie je podľa jeho názoru obmedzujúce tiež preto, že odrádza pacienta od predĺženia pobytu v inom štáte alebo ho núti, aby urýchlil návrat do štátu svojho bydliska, aby mu bolo v tomto štáte poskytnuté lekárske ošetrovanie.

Obmedzenie slobodného poskytovania služieb, ktoré je konkretizované odmietnutím doplnkovej náhrady, **nemožno odôvodniť nebezpečenstvom finančných dosahov** na vnútroštátny zdravotný systém. Štát, v ktorom je poistenec poistený, nie je povinný nahradiť vyššiu čiastku ako je tá, ktorú by musel nahradiť v prípade hospitalizácie v domovskom štáte.

Podľa generálneho advokáta môže okrem toho skutočnosť, že náhrada sa v každom prípade podmieňuje lekárskou nevyhnutnosťou a že je tiež možné aktivovať mechanizmy správnej spolupráce medzi štátmi s cieľom zabrániť prípadnému zneužitiu, zahnať riziko vzostupu fenoménu lekárskej turistiky.

Generálny advokát tiež navrhuje, aby Súdny dvor určil, že Španielsko tým, že odmietlo poistencom vlastného vnútroštátneho zdravotného systému doplnkovú náhradu neplánovaných nákladov vynaložených v súvislosti s nemocničnou starostlivosťou poskytnutou v inom členskom štáte, ktorý stanovuje nižšiu výšku krytia ako je výška stanovená v španielskych právnych predpisoch, porušilo zásadu voľného pohybu služieb.

UPOZORNENIE: Súdny dvor nie je viazaný návrhmi generálneho advokáta. Úlohou generálnych advokátov je celkom nezávisle navrhnúť Súdnemu dvoru právne riešenie veci, ktorá im bola pridelená. Sudcovia Súdneho dvora začínajú v uvedenej veci rozhodovať. Rozsudok bude vyhlásený neskôr.

UPOZORNENIE: Komisia alebo iný členský štát môžu podať žalobu o nesplnenie povinnosti proti inému členskému štátu, ktorý si nesplnil povinnosti vyplývajúce z práva Únie. Pokiaľ Súdny dvor zistí, že došlo k nesplneniu povinnosti, členský štát musí bezodkladne vyhovieť rozsudku.

Pokiaľ sa Komisia domnieva, že členský štát nevyhovел rozsudku, môže podať ďalšiu žalobu s cieľom uloženia peňažných sankcií. V prípade neoznámenia opatrení na vykonanie určitej smernice Komisii môžu byť Súdny dvorom na návrh Komisie dotknutému členskému štátu uložené peňažné sankcie od okamihu vydania prvého rozsudku o nesplnenie povinnosti.

Neoficiálny dokument pre potreby médií, ktorý nezaväzuje Súdny dvor.

Úplné znenie návrhov sa uverejňuje na internetovej stránke CURIA v deň ich prednesu.

Kontaktná osoba pre tlač: Balázs Lehóczki ☎ (+352) 4303 5499